

**ZAKON O UREJANJU STATUSA DRŽAVLJANOV DRUGIH DRŽAV NASLEDNIC
NEKDANJE SFRJ V REPUBLIKI SLOVENIJI (ZUSDDD-B)**
(neuradno prečiščeno besedilo pripravljeno na MNZ)

1. člen

Tujcu, ki je bil na dan 25. 6. 1991 državlján druge republike nekdanje SFRJ (v nadaljnjem besedilu: tujec) in je imel 23. 12. 1990 v Republiki Sloveniji prijavljeno stalno prebivališče ter od tega dne dalje v Republiki Sloveniji tudi dejansko živi, oziroma tujcu, ki je na dan 25. 6. 1991 prebival v Republiki Sloveniji in od tega dne dalje v njej tudi dejansko neprekinjeno živi, se ne glede na določbe Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 64/09 – uradno prečiščeno besedilo) na prošnjo izda dovoljenje za stalno prebivanje, če izpolnjuje pogoje, določene v tem zakonu.

Če se po tem zakonu dovoljenje za stalno prebivanje izda tujcu, ki mu je dne 26. 2. 1992 oziroma dne, ko so zanj začele veljati določbe Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 1/91-I, 44/97, 50/98 – odločba US in 14/99 – odločba US), v Republiki Sloveniji v registru stalnega prebivalstva prenehala prijava stalnega prebivališča (v nadaljnjem besedilu: izbris iz registra stalnega prebivalstva), se šteje, da je imel v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje in prijavljeno stalno prebivališče, na naslovu, na katerem je bil prijavljen ob izbrisu iz registra stalnega prebivalstva, tudi v času od izbrisa iz registra stalnega prebivalstva do pridobitve dovoljenja za stalno prebivanje, o čemer se tujcu hkrati z dovoljenjem za stalno prebivanje po uradni dolžnosti izda posebna odločba.

Če se po Zakonu o tujcih (Uradni list RS, št. 64/09 – uradno prečiščeno besedilo) dovoljenje za stalno prebivanje izda tujcu, ki je bil dne 26. 2. 1992 oziroma dne, ko so zanj začele veljati določbe Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 1/91-I, 44/97, 50/98 – odločba US in 14/99 – odločba US) izbrisan iz registra stalnega prebivalstva, se šteje, da je imel v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje in prijavljeno stalno prebivališče, na naslovu, na katerem je bil prijavljen ob izbrisu iz registra stalnega prebivalstva, tudi v času od izbrisa iz registra stalnega prebivalstva do pridobitve dovoljenja za stalno prebivanje, o čemer se tujcu na prošnjo izda posebna odločba.«.

1.a člen

Osebi, ki je bila rojena po 25. 6. 1991 v Republiki Sloveniji in katere vsaj eden od staršev je bil izbrisan iz registra stalnega prebivalstva, po njenem rojstvu pa je pridobil dovoljenje za stalno prebivanje ali je bil sprejet v državljanstvo Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: otrok), se na prošnjo izda dovoljenje za stalno prebivanje, pod pogojem, da v Republiki Sloveniji dejansko živi od rojstva dalje.

Če se po tem zakonu dovoljenje za stalno prebivanje izda otroku, se šteje, da je imel v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje in prijavljeno stalno prebivališče, na istem naslovu kot tisti od staršev, ki je bil izbrisan iz registra stalnega prebivalstva, tudi v času od rojstva do pridobitve dovoljenja za stalno prebivanje, o čemer se otroku hkrati z dovoljenjem za stalno prebivanje po uradni dolžnosti izda posebna odločba.

Za otroka, ki je že pridobil dovoljenje za stalno prebivanje ali je bil sprejet v državljanstvo Republike Slovenije, se šteje, da je imel v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje in prijavljeno stalno prebivališče, na istem naslovu kot tisti od staršev, ki je bil izbrisan iz registra stalnega prebivalstva, v času od rojstva do pridobitve dovoljenja za stalno prebivanje oziroma do sprejema v državljanstvo Republike Slovenije, o čemer se mu na prošnjo izda posebna odločba.

1.b člen

Za državljana Republike Slovenije, ki je bil izbrisan iz registra stalnega prebivalstva, kasneje pa je bil sprejet v državljanstvo Republike Slovenije, ne da bi mu bilo pred tem izdano dovoljenje za stalno prebivanje, se šteje, da je imel v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje in prijavljeno stalno prebivališče, na naslovu, na katerem je bil prijavljen ob izbrisu iz registra stalnega prebivalstva, v času od izbrisa iz registra stalnega prebivalstva do pridobitve državljanstva Republike Slovenije, o čemer se mu na prošnjo izda posebna odločba.

1.c člen

Za osebo, kateri je ministrstvo, pristojno za notranje zadeve leta 2004 na podlagi 8. točke odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije, št. U-I-246/02 z dne 3.4.2003 (Uradni list RS, št. 36/03) izdalo dopolnilno odločbo o ugotovitvi stalnega prebivanja, se šteje, da je imela v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje in prijavljeno stalno prebivališče, na naslovu, na katerem je bila prijavljena ob izbrisu iz registra stalnega prebivalstva, tudi v obdobju, za katerega je bilo v odločbi ugotovljeno, da ima v Republiki Sloveniji stalno prebivanje.

1.č člen

Dejansko življenje v Republiki Sloveniji po tem zakonu pomeni, da ima posameznik v Republiki Sloveniji središče življenjskih interesov, ki se presoja na podlagi njegovih osebnih, družinskih, ekonomskih, socialnih ali drugih vezi, ki kažejo, da med posameznikom in Republiko Slovenijo obstajajo dejanske in trajne povezave. Upravičena odsotnost iz Republike Slovenije zaradi razlogov iz tretjega odstavka tega člena ne pomeni prekinitve dejanskega življenja v Republiki Sloveniji.

Pogoj dejanskega življenja v Republiki Sloveniji je izpolnjen, če je oseba zapustila Republiko Slovenijo in odsotnost v neprekinjenem trajanju ni trajala dlje kot leto dni, ne glede na razlog odsotnosti.

Pogoj dejanskega življenja v Republiki Sloveniji je izpolnjen tudi v primeru, če je odsotnost trajala več kot leto dni in gre za upravičeno odsotnost iz naslednjih razlogov:

- če je oseba zapustila Republiko Slovenijo zaradi posledic izbrisa iz registra stalnega prebivalstva;
- če je oseba zapustila Republiko Slovenijo, ker jo je poslala na delo, študij ali na zdravljenje pravna oseba iz Republike Slovenije ali v primeru mladoletne osebe njeni starši oziroma skrbniki, ali če je bila zaposlena na ladji z matično luko v Republiki Sloveniji, za čas napotitve na delo, študij ali zdravljenje oziroma za čas zaposlitve na ladji;
- če je oseba zapustila Republiko Slovenijo, ker ni mogla pridobiti dovoljenja za prebivanje v Republiki Sloveniji zaradi neizpolnjevanja pogojev in ji je bila prošnja za izdajo dovoljenja zavrnjena, zavržena ali je bil postopek ustavljen;
- če se oseba ni mogla vrniti v Republiko Slovenijo zaradi vojnih razmer v drugih državah, naslednicah nekdanje SFRJ ali iz zdravstvenih razlogov;
- če je bila oseba prisilno odstranjena iz Republike Slovenije na podlagi 28. člena Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 1/91-I, 44/97, 50/98 – odločba US in 14/99 – odločba US) ali 50. člena Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 64/09 - uradno prečiščeno besedilo), razen če je bila prisilno odstranjena zaradi izrečene stranske kazni izгона tujca iz države, zaradi storjenega kaznivega dejanja;
- če je bil osebi zavrjen vstop v Republiko Slovenijo, razen v primeru, če ji je bil vstop zavrjen zaradi izrečene stranske kazni izгона tujca iz države, zaradi storjenega kaznivega dejanja, ali zaradi razlogov iz prve, druge, pete ali sedme alineje 10. člena Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 1/91-I, 44/97, 50/98 – odločba US in 14/99 – odločba US), iz razlogov iz prve, druge ali šeste alineje prvega odstavka 9. člena Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 61/99, 87/02 in 93/05) ali iz razlogov iz točke d ali e prvega odstavka 5. člena Uredbe (ES) št. 562/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (UL L št. 105, 13.4.2006).

Če je odsotnost zaradi razlogov iz prejšnjega odstavka, razen iz druge alineje, trajala več kot pet let, se šteje, da je bil pogoj dejanskega življenja izpolnjen za obdobje petih let, v nadaljnjem obdobju petih let pa samo, če ravnanja osebe kažejo na to, da se je v času odsotnosti poskušala vrniti v Republiko Slovenijo in nadaljevati z dejanskim življenjem v Republiki Sloveniji.

Po tem zakonu izdana dovoljenje za stalno prebivanje ali izdana posebna odločba glede dovoljenja za stalno prebivanje in prijavljenega stalnega prebivališča za nazaj ali na podlagi 8. točke odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije, št. U-I-246/02-28 z dne 3.4.2003 (Uradni list RS, št. 36/03) izdana dopolnilna odločba, ne pomenijo izpolnjenega pogoja dejanskega življenja v Republiki Sloveniji v postopkih, ki se vodijo po zakonu, ki ureja državljanstvo Republike Slovenije.

1.d člen

Tujec, kateremu se dovoljenje za stalno prebivanje izda po tem zakonu in ki v času izdaje dovoljenja zaradi upravičene odsotnosti iz tretjega odstavka 1.č člena tega zakona dejansko ne živi v Republiki Sloveniji, ali otrok, ki v času izdaje dovoljenja za stalno prebivanje ne živi v Republiki Sloveniji, se mora v roku enega leta od vročitve dovoljenja preseliti v Republiko Slovenijo in nadaljevati z dejanskim življenjem v Republiki Sloveniji. V nasprotnem primeru mu organ, ki je dovoljenje izdal, dovoljenje za stalno prebivanje razveljavi.

Iz zdravstvenih, družinskih ali drugih utemeljenih razlogov se na prošnjo tujca oziroma otroka ta rok lahko podaljša za čas trajanja razloga, vendar ne dlje kot za eno leto. Prošnja za podaljšanje roka mora biti vložena pri organu, ki je dovoljenje za stalno prebivanje izdal, pred pretekom roka iz prejšnjega odstavka.«.

2. člen

Za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje po tem zakonu, izdajo odločbe iz drugega in tretjega odstavka 1. člena, odločbe iz drugega in tretjega odstavka 1.a člena in odločbe iz 1.b člena tega zakona je pristojna upravna enota, na območju katere tujec, otrok ali državljan Republike Slovenije prebiva. Če tujec ali otrok ne prebiva v Republiki Sloveniji, je za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje po tem zakonu pristojna upravna enota, na območju katere namerava tujec ali otrok prebivati po preselitvi v Republiko Slovenijo.

Prošnja za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje se vloži na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

3. člen

Upravna enota lahko zavrne izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, če je bil tujec s pravnomočno sodbo:

- obsojen za kaznivo dejanje na zaporno kazen najmanj treh let,
- obsojen na zaporne kazni, katerih skupna dolžina presega pet let,
- po 25. juniju 1991 obsojen za kaznivo dejanje iz petnajstega ali šestnajstega poglavja Kazenskega zakona SFRJ (Uradni list SFRJ, št. 44/76, 34/84, 74/87, 57/89, 3/90 in 39/90), uperjeno zoper Republiko Slovenijo oziroma druge vrednote, ki jih v skladu z določbo prvega odstavka 4. člena ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije varuje kazenska zakonodaja Republike Slovenije, ne glede na to, kje je bilo to dejanje storjeno, ali

– obsojen za kaznivo dejanje iz triintridesetega, štiriintridesetega ali petintridesetega poglavja Kazenskega zakonika Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 63/94, 70/94 in 23/99), ali obsojen za kaznivo dejanje iz štirinajstega, triintridesetega, štiriintridesetega ali petintridesetega poglavja Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 55/08, 66/08 - popr. 39/09, 55/09 - odločba US),

- obsojen s strani tujega ali mednarodnega sodišča za kaznivo dejanje genocida, hudodelstva zoper človečnost ali vojnega hudodelstva, ne glede na to, kje je bilo dejanje storjeno.

Pri odločanju na podlagi prejšnjega odstavka upravna enota upošteva dolžino prebivanja tujca v državi, njegove osebne, družinske, gospodarske, socialne in druge vezi, ki ga vežejo na Republiko Slovenijo ter posledice, ki bi jih za tujca povzročila zavrnitev izdaje dovoljenja za stalno prebivanje.

Če je zoper tujca v Republiki Sloveniji, v drugi državi ali pred mednarodnim sodiščem uveden kazenski postopek za kaznivo dejanje iz tretje, četrte ali pete alineje prvega odstavka tega člena, se postopek izdaje dovoljenja za stalno prebivanje prekine do pravnomočne odločitve v kazenskem postopku.

4. člen

Na podlagi dejstev in okoliščin ugotovljenih v postopku, lahko upravna enota izda odločbo brez poprejšnjega zaslišanja stranke, če oceni, da zaslišanje stranke ne bi spremenilo stanja stvari.

5. člen

Če postopka ni mogoče končati brez sodelovanja stranke, se njen molk šteje za umik prošnje, če, kljub v opozorilu upravne enote postavljenem roku, ne opravi dejanja, potrebnega za nadaljevanje ali dokončanje postopka.

6. člen

Ministrstvo tujcu, ki je zaprosil za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje po zakonu o tujcih, pa o njegovi prošnji še ni bilo dokončno odločeno, izda dovoljenje za stalno prebivanje po tem zakonu, če je to zanj ugodnejše.

7. člen

Zaradi zagotovitve podatkov o tujcih ter o izdanih odločbah in sklepih vodi upravna enota evidenci o:
– prejetih prošnjah,

– izdanih dovoljenjih za stalno prebivanje, odločbah in sklepih.

Upravna enota podatke iz evidenc posreduje ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve, ki upravlja centralno evidenco.

Evidenice vsebujejo naslednje osebne in druge podatke:

1. priimek in ime;
2. EMŠO;
3. priimek pred sklenitvijo zakonske zveze;
4. spol;
5. rojstni datum (dan, mesec, leto);
6. rojstni kraj (država, kraj);
7. državljanstvo;
8. državljanstvo na dan 25. 6. 1991;
9. poklic;
10. kraj, ulico in hišno številko stalnega ali začasnega prebivališča oziroma kraja prebivanja v Republiki Sloveniji na dan 23. decembra 1990 oziroma 25. junija 1991;
11. kraj, ulico in hišno številko sedanjega prebivališča ali kraja prebivanja;
12. datum prihoda na območje Republike Slovenije;
13. dokazila o dejanskem neprekinjenem prebivanju;
14. vrsto in številko dokumenta o istovetnosti, datum izdaje, njegova veljavnost in organ, ki ga je izdal;
15. datum vložitve prošnje in izdaje potrdila;
16. datum in številko izdaje odločbe ali sklepa in datum vročitve.

Evidenice iz tega člena se povezujejo z evidencami, določenimi z zakonom o tujcih.

Za druga vprašanja, ki se nanašajo na varstvo, uporabo, posredovanje in hrambo osebnih podatkov, se smiselno uporabljajo določbe zakona o tujcih.

7.a člen

V postopku izdaje odločbe iz tretjega odstavka 1. člena, tretjega odstavka 1.a člena in 1.b člena tega zakona, ki se uvede na prošnjo stranke, se za vlogo in odločbo ne plača takse.

Zakon o urejanju statusa državljanov drugih držav naslednic nekdanje SFRJ v Republiki Sloveniji - ZUSDDD (Uradni list RS, št. 61/99, 54/00 - odl. US, 64/01 in 36/03 - odl. US) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

Ta zakon začne veljati šestdeseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o urejanju statusa državljanov drugih držav naslednic nekdanje SFRJ v Republiki Sloveniji – ZUSDDD-B vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

8. člen

Prošnja za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje tujcu po prvem odstavku 1. člena zakona se vloži v roku treh let od uveljavitve tega zakona. Tujec, kateremu je bila prošnja za sprejem v državljanstvo Republike Slovenije po 40. členu Zakona o državljanstvu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/07 - uradno prečiščeno besedilo) zavrnjena, zavržena ali je bil postopek ustavljen, lahko vloži prošnjo za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje po prvem odstavku 1. člena zakona v roku treh let od uveljavitve tega zakona oziroma od dokončnosti odločbe ali sklepa, če postane odločba ali sklep dokončen po uveljavitvi tega zakona.

Prošnja za izdajo odločbe tujcu po tretjem odstavku 1. člena zakona se lahko vloži v roku treh let od uveljavitve tega zakona.

Prošnja za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje otroku po prvem odstavku 1.a člena zakona in za izdajo odločbe otroku po tretjem odstavku 1.a člena zakona se lahko vloži v roku treh let od uveljavitve tega zakona oziroma do njegovega 21. leta starosti, če je ta rok daljši.

Oseba iz 1.b člena zakona lahko prošnjo za izdajo odločbe vloži v roku treh let od uveljavitve tega zakona.

9. člen

Postopki, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se nadaljujejo in zaključijo ob upoštevanju določb tega zakona.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je za vodenje in odločanje v že začelih in do objave tega zakona v Uradnem listu Republike Slovenije še nedokončanih postopkih pristojno ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

10. člen

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.